

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za en mesec 1 gl. 40 kr.
 V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za en mesec 1 gl. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
 Posamezne številke veljajo 7 kr.
 Naročnine prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Nasnanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
 Rokopisni se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
 Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
 Izhaja vsak dan, izvenem nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 148.

V Ljubljani, v torek 1. julija 1890.

Letnik XVIII.

Vabilo na naročbo.

S 1. julijem prične se drugo polletje. Ujjudno vabimo p. n. občinstvo, da se zglašim čim prej z novimi naročbami, stare naročnike pa prosimo, da ponovno svojo naročnino in doplačajo zaostalo, da ne nastane nered pri razpošiljanju listov.

„SLOVENEK“

edini katol.-konservativni slovenski dnevnik s prilogo „Domoljub“ vred

velja za Ljubljano pri opravištvu ali v „Katol. Bukvarni“ prejeman:

Za celo leto predplačan	12 gl.
„ pol leta	6 „
„ četrt leta	3 „
„ jeden mesec	1 „

Za pošiljanje na dom se račun 10 kr. več na mesec.

Po pošti prejemati za vse avstrijske dežele pa velja:

Za celo leto predplačan	15 gl. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko vsak dan, a list se dobi še-le, če se dopošlje naročnina.

„DOMOLJUB“

sam brez „Slovenca“ stoji do konca l. 1890. s poštnino vred, ali v Ljubljani na dom pošiljan le osemdeset novčičev.

Naročnina na to prilogo prejema „Slovenčev“ upravništvo in pa „Katol. Bukvarna“.

Vredništvo in opravištvo „Slovenca“ in „Domoljuba“.

Iz Hrvatske.

(Izvirni dopis.)

Še v lanskem zasedanju našega sabora je vprašal zastopnik Vrbanec visoko vlado, kako je to, da neki Bezerecy po svoji volji vrejuje v našej zemlji svilogojstvo in da se pri tem drži le propisov madjarske vlade ali pa svojih, na naše se pa niti najmanje ne ozira, čeravno spada ta stroka gospodarstva v naše avtonomno področje. Že takrat se je narod potožil, da mora jemati le od njega seme za svilogojce ter le njemu prodavati svilne mešičke in sicer po ceni, katero on postavi, če tudi bi jih mogli drugje dražje prodati. Ban je na to interpelacijo odgovoril, da je Bezerecy privaten podjetnik, pa da ni v zvezi z vlado, posel ta pa obavlja bolj iz pasije nego pa iz špekulacije. Ali letos se je pa dokazalo, da je vendarle Bezerecy podjetnik, ki dela vse v imenu obeh vlad, namreč ogerske in hrvaške. O tej zadevi se je vsled tega prav mnogo pisalo v „Obzoru“ in „Agramer Tagblattu“, dočim so vladine „Narodne Novine“ le molčale, češ, da je vse to, kar se piše o Bezerecy-ju, od opozicije obrekovanje. Kar so se oglašili proti Bezerecy-ju tudi sami svilogojci, in sicer v sremskej županijskej skupščini, kjer je gosp. St. Sedely potrdil vse ono, kar se je trdilo o kupovanju svilenih mešičkov, da plača namreč Bezerecy 1 klg. mešičkov le po 1 gl., mesto po 1 gl. 60 kr., kakor so vredni, in pa da vrh tega še kakšnih 15—20% teh mešičkov plača le po 10 kr., čeravno so toliko vredni, kakor prvi. Narod jih mora dati pod to ceno, ker jih drugam ne sme prodati. Tako se je zgodilo, da je Bezerecy samo l. 1889 v svoj žep spravil na škodo ubogege naroda 919.400 gl. neračunajoč semkaj svote 80.000 gl. kot državne podpore. „Narodne Novine“ sicer trdijo, da to ni res, da Bezerecy še v zgubo dela, ali „Obzor“ mu je dokazal po govoru St. Sedelya, da ta račun stoji in da ima Bezerecy na leto pri svojem podjetju čistega dobička 201.439 gl. 66 kr. To je ogromna

svota na račun siromašnega naroda, ki skoro čisto zastoj dela. Prav omenja „Obzor“, kako je to velika krivica za nas, da tuj človek, kateremu po nobenem našem zakonu ne bi smelo dovoljeno biti, v našej zemlji bere ves trud narodov zastoj, kakor da mi sami nimamo sto in sto svojih potreb. Po goldinarjih in krajcarjih zbiramo za naš medicinski fakultet, a na drugej strani v enem letu odnese tujec, da sam ne vé, na kak način, do 200.000 gl. iz naše zemlje. Kaj niso to žalostni odnošaji? a trdijo, da so popolnoma normalni. Tudi se trdi, da Bezerecy ni v zvezi z nobeno vlado, nego da je privaten podjetnik. Ali sme li privaten podjetnik kak posel monopolizirati, kakor ga je on; sme li privaten podjetnik z dopisi svojimi zapovedovati kr. kotarskim oblastim, da ga podpirajo v njegovem poslu, in sme li se on groziti učiteljem, ko bi se branili dati otroke po cele štirinajst dni za njegov posel? Kaj takega privaten človek ne more storiti; tedaj mora biti v zvezi z vlado, ki je pa to dozdej zanikala. Če pa ni v zvezi z vlado, je pa zopet žalosten dokaz o naših odnošajih.

„Narodne Novine“ spominjajo še vrh tega, kako se je svet čudil lepej svili, katero je izložil g. Bezerecy na Dunaju v izložbi. Čudno to ni, ker nam je zopet poznato, da naše pošte, niti železniške oblasti niso smele odposlati na izložbo druge svile, nego samo od Bezerecy-ja. Kaj se to ne pravi ljudem oči zamazati in kaj ni to tudi dokaz, da Bezerecy dela vse v sporazumljenju z vladami? Vladini listi sevda branijo Bezerecy-ja po svoje, dapač hvalijo ga, da je to produkcijo pri nas oživil. To je vse lepo, ali kdo ima tudi dobiček, in je li to ravnanje po postavi in našem državnem ugovoru? In čisto umestno vpraša „Obzor“ konsekvntno: „Je-li resnica, da je uprava našega svilogojstva predana madjarski vladi?“ Na to vprašanje bode po našem mnenju „Obzor“ še dolgo čakal, četudi ga je že deloma sam rešil.

LISTEK.

V štirinajstem bataljonu.

Obrazek iz vojne. Češki episal Bohumil Brodský. Poslovenil Trbojski.

(Dalje.)

Za mrliče so izkopali vojaki skupen grob. Odkriti so devali vojaki svoje tovariše v mrzlo zemljo in marsikomu se je zasvetila solzica na lici, ko je pogledal svojega prijatelja rojaka, ki je še pred eno uro stal na njegovi strani čvrst in zdrav in katerega je zdaj položil v tuji zemlji k večnemu počitku.

Ko je bilo to žalostno delo končano, začeli so vojaki kuhati obed. Niso jedli že od jutra in bili so zelo utrujeni. Polkovnik je napisal poročilo vrhovnemu poveljniku o zmagi, poklical častnike in jih zahvalil za junaštvo. Po obedu, kateri je bil ob jednom večerja, poklical je bataljon. S srčnimi besedami je zahvalil tudi vojake, da so se bili tako neustrašeno in jih spodbujal še na nadaljno hrabrost. Vlegli so se k počitku.

Nadporočnik Barta se je spomnil v svojem stanovanju — Elze. Ravno teden je danes, kar se je zaročil z njo. Kako kruto je postopala z njim usoda v tem času. Ali se ga spominja nevesta?

Gotovo. Ali kdaj jo bo videl zopet? Na to ni mogel odgovoriti, a čutil je, da je ločitev težka.

Krnovec je bil že teden dni v rokah prijateljskih. Sovražnik se ni več pokazal, četudi so vsak dan straže hodile okolico ogledovat. Iz glavnega tabora je dobival polkovnik poročila, da avstrijska vojna prodira vedno dalje in da se mora vedno bojevati z ustajniki. Pogosto je bil slišati strel iz topov. Častniki so se počeli že sramovati svojega brezdele in želeli si vdeležiti se krvavega posla z ostalo vojsko. Zato so nagovarjali polkovnika, naj bi prosil vrhovnega poveljnika, da bi se združili z drugo vojsko.

„Počakajte, dragi gospodje“, rekel je polkovnik. „Porok sem vam, da se vam še tu izpolnijo želje. Ne pozabite, da smo daleč od glavnega tabora, da smo v zelo divjem kraju. Sovražniki se lahko zateko sem, če jim izpodleti pri glavni vojni. Ne vem, če bi mogli kje drugje tako vestno izpolnjevati svojo nalogo, kakor tukaj. Slišal sem, da se je zbralo mnogo sovražnikov, ki presegajo v številu naše polke. Ako uvidimo, da nam ne bo tu res ničesar delati, skrbel bom, da izpolnim želje vaše, ki so tudi moje.“

Čakali so torej znova. A že drugi dan so naznanile straže, da je nekoliko ustajnikov ogledovalo na bližnjem holmu okolico. Zginili so, kakor hitro so videli, da je opazujejo straže. Pričakovali so zo-

pet boja. Sovražniki so gotovo poznali ravno tako dobro važnost tega kraja in se trudili, da bi ga zopet dobili v svoje roke. Zato so se straže podvojile in vojna je dobila ukaz biti pripravljena vsako uro na napad. Tabor so utrdili s tem, da so povišali nasip in izkopali še jeden jarek. Ob jednom je objavil polkovnik glavnemu poveljništvu, da se pokazuje zopet sovražnik in je prosil pomoči in novih ukazov.

Drugi dan je bilo tiho v vsej okolici. Razven navadne pošte ni bilo videti žive duše. Jedna straža je slišala proti večeru čisto v obližji strel. Vojna je bila pripravljena celo noč in čakala napada za nasipom. Ali oni strel na stražo namerjen je bil jedini celó noč. [Polkovnik je mislil, da hoče sovražnik le vznemiriti vojsko in da nima drugega namena.

Ali jutraj se je prepričal, da je mislil napačno. Videlo se je, da so sovražniki zasedli vsa zapadno stran in se skrivali, kamor so se mogli, da bi ne vedeli naši vojaki, koliko jih je.

„Vaša želja se bo izpolnila, gospodje“, rekel je polkovnik častnikom in ogledoval z njimi z daljnogledi sovražnike. „Ako ne čez dan, napadeje nas po noči. Nekoliko sto jih je. Nasekajte drv, da bomo imeli svetlo po noči.“

Kmalu so bile napravljene gromade. O poldne so videli strelci nekoliko jezdecev zraven pošte. Ta

III. redni občni zbor „Katol. tiskovnega društva“.

(Konec.)

Ko je tajnik prečital poročilo, se oglasi g. J. Siška ter gledé na vsako vrsto molitvenikov č. gg. duhovnike po deželi nekako tako-le opozarja: Gospod tajnik je omenjal v odborovem poročilu med drugim tudi molitvenikov, katere je društvo oskrbelo. Jako hvaležni moramo biti slavnemu odboru, da skrbi tudi za ta važni del književnosti, in vsakdo smé od tiskovnega društva izdane molitvenike brez pomisleka in z mirno vestjo vsakemu priporočati, tembolj ker odbor ne natisne — kar je po cerkvenih zakonih prepovedano — nobene molitvene knjižice brez škofovskega potrdila. A pri tej priliki bi opozoril č. gg. društvenike, zlasti gospode duhovne pastirje po deželi, naj dobro pazijo na to, kakšne molitvenike trosijo razni razprodajalci med narod. Pred kratkim mi je pripovedoval prijatelj, da je dobil pri nekem dečku iz poštene družine molitvenik z jako čudnim naslovom; ko ga pogleda, vidi, da je tiskan v Inomostu, pa brez škofovskega dovoljenja. — To me spominja na drugo zadevo. Pred par leti dal je natisniti neki knjigotržec v Inomostu kar tri molitvenike ob enem ter je je poslal ljubljanskemu škofijstvu v potrjenje. Na knjižicah je pa sevéda že stal tiskan napis: „Z dovoljenjem ljubljanskega knezoškofijstva.“ — A molitveniki so bili taki, da so se morali založniku vrniti brez potrjenja. Založnik je na to sicer odstranil „aprobacijo“ iz knjižic, a razprodaje gotovo ni ustavil. In taka „šušmad“, tiskana na slab papir, s slabimi črkami in v slabem jeziku, pa še slabša po vsebini, se lahko trosi med narod po nizki ceni, ki je pa za slabo robo še vedno previsoka in marsikdo gré na limanice ter si kupi tak nič vreden molitvenik. Da se razširjanje takih molitvenikov prepreči, v to so poklicani v prvi vrsti gg. duhovni pastirji. — Kako bi to najložje storili? Znabiti bi kazalo ljudi poučiti v cerkvi, ali pri velikonočnem izpraševanju. Tudi bi bilo dobro o gotovih prilikah, na pr. o sejnih, o „žegnanjih“, o birmovanji, o shodih itd. pogledati, kakšno blago razpečavajo razni branjevcji in prodajalci. Namen moj, da sem se oglasil k poročilu, bil je tedaj le ta, č. gg. opozoriti, naj pazijo, da verniki dobé v roke le dobre molitvenike, pri katerih se zlasti ne smé nikdar pogrešati škofovsko dovoljenje.

Za njim izpregovori g. A. Karlin o podpori „Slovenčev“ bistveno tako-le: Lani ob tej priliki priporočal sem odboru, naj bi svojo posebno skrb obračal v to, da „Slovenec“, katerega društvo gmotno podpira, ne bode oziral se posebej na razmere na Kranjskem, marveč da bode enakomerno pretresal javne razmere vseh kronovin, koder Slovenci prebivajo. Radostno moram pripoznati, da se je po prizadevanji gosp. izdajatelja in gosp. vrednika v enem letu mnogo izpremenilo. Dopisi dohajajo od vseh strani slovenske zemlje, poročila iz državnega in deželnih zborov čitali smo tako, da je iz njih

prizor gotovo ni ostal skrit ustajnikom, ker so leteli nekateri k pošti. Morali so sicer prehoditi še precej pota, a vendar bi jezdeci še ne mogli dospeti v Krnovac. Predno bi bila pošta v vasi, napadli bi jo sovražniki, pobili stražo in oplenili vse, kar vozi seboj. Morala jim je torej priti pomoč.

Polkovnik je ukazal hitro drugi kompaniji, naj zapusti tabor in hiti pošti na pomoč. Tretjo kompanijo je poslal iz tabora na breg, da bi mogla prispeti na pomoč, ako bi bil sovražnik močnejši. Drugo kompanijo je vodil stotnik Vilim. Med podredjenimi častniki je imel tudi nadporočnika Barto.

Tihó so hiteli vojaki proti vasi, a odtod dalje po cesti. Spremljevalci pošte so gotovo tudi izprevideli nevarnost, ker so hiteli na vso moč proti vasi. Ali sovražnik je bil hitrejši. Kompanija je bila oddaljena še kako četrt ure od pošte, ko so se začeli prvi streli in ustajniki so bili skoro pri pošti. Nekoliko jezdecev je padlo s konj, drugi stoječi za grmovjem so ustrelili iz karabinov in odbijali jata-gane s sabljami.

Strelci so hiteli na vso moč, ker so videli, da jezdecji padajo drug za drugim. Še kakih pet se jih brani. Videli so, da sedi za njimi na konji tudi neka žena. Mogli bi sicer streljati že, ali zaradi varnosti, da bi ne zadeli kakega jezdeca, niso hiteli.

(Dalje sledi.)

mogel vsak Slovenec spoznati razvoj parlamentarnega delovanja za svojo pokrajino. Ali nekaj drugega bi danes rad omenil, kar se sevéda ne tiče toliko odbora našega društva, kakor nas društvenikov samih. Nočem prikrivati neke sence, ki še vedno ni izginila, ki pa zeló zavira pripoznanje našega „Slovenca“. Še vedno jih je mnogo iz našega tabora, ki proglašajo radi naš dnevnik, če jim ne ugaja povse, kot nekak „Aschenbrüdel“ mej slovenskimi listi. Takoj so pripravljeni spustiti ostro kritiko na list, ako ne zajemajo iz njega vsak dan vsega, kar bi želeli. Zdaj je uvodni članek presuho-paren, dopisov premalo, ali pa so predolgi, domače novice preslabo vrejene, da, še celó nad raznoterostmi se spotikajo, češ, bralci nemških listov so že davno to pozabili, kar „Slovenec“ sedaj „post festum“ donaša. Gospóda! Ako mi tako govorimo, kakošno sodbo bode potem občinstvo izreklo o listu, katerega naši nasprotniki tako radi imenujejo klerikalnega. Jaz nikdar nisem bil menenja, da je „Slovenec“ glasilo slovenske duhovščine, ampak naš list je političen list za slovenski narod; vendar pa ménim, da je naša dolžnost list vsestransko podpirati, ker zagovarja politične interese, katere so prvi izmed slovenskih prvoboriteljev pripoznali kot edino prave in najkoristnejše za mili naš narod. Dolžnost nam je torej, da kot narodnjaki v eminentnem pomenu besede tudi podpiramo list, ki zastopa naše politično mišljenje. S svojim vplivom dajmo listu veljavo, in bolj ko kedaj bode občinstvo po njem seglo. Merimo list po meri drugih slovenskih časnikov, in prepričani bodimo, da ne zastaja za nobenim drugim. — Še nekaj imam na srci. Gospod poročevalec izrekel je željo, da bi se po posameznih dekanijah zavzeli poverjeniki za naše društvo. To bode po mojih mislih prav z lahka šlo. Se letos zbrali se bodo po vseh dekanijah duhovniki k pastoralnim konferencam. Ondi je prilike dovolj, po končanem dnevnem redu naprositi poverjenika za dotični okraj. — Toliko in fraterna caritate, sine ira et studio.

Gosp. prof. dr. Lampè priporoča. naj „Katoliška Bukvarna“ skuša širiti dobre knjige med narod tudi po raznašalcih ali kolportérjih, ter priporoča to stvar resno v premislek novemu odboru.

Pri tretji točki dnevnega reda: Volitev novega odbora, predlaga g. Val. Bernik, naj se stari odbor „per acclamationem“ zopet voli, čemur pa g. prelat dr. Kulavie nasprotuje, češ, naj se pusti vsakemu popolna prostost. Pri glasovanji je bil predlog g. Bernika zavržen z veliko večino in volilo se je potem po listkih. Oddanih je bilo 33 glasovnic. Skrutinij so izvršili po predsednikovem povabilu gg.: J. Kobilica, A. Karlin in dr. Lesar. Izvoljeni so bili vsi stari odborniki, izvzemši g. dr. J. Sterbenca, katerega mesto je z večino glasov prevzel g. Ivan Flis.

Ko se je bil g. A. Karlin zahvalil staremu odboru, zahvali se g. predsednik prevzvišenemu pokrovitelju za vso naklonjenost, ter jim udano priporoči tudi novi odbor, ter prosi zánj in za vse društvo višjega pastirskega blagoslova.

Predno prevzvišeni pokrovitelj blage volje to storé, oveselé navzoče z navduševalnimi besedami nekako tako-le:

„Ni sicer potrebno, da se še jaz oglasim, vzlásti ko ste slišali prelepe besede sv. Očeta samega, ki s tako gorečnostjo priporočajo dobre in svaré pred slabimi časniki in knjigami, Tudi ni potrebno dalje govoriti o potrebi društva. To ste vse lahko posneli iz poročila odborovega, s katerim se popolnoma strinjам. Ker torej spoznamo potrebo tega društva, spoznamo tudi imenitne namene njegove, zato podpirajmo društvo vsak po svojej moči z denarnimi pripomočki. Katoliško časnikarstvo naj nam je kot pravo misijonsko delo, v katerem naj se oznanjuje prava, neskaljena resnica, s katerim naj se časti Bog in vodijo čitatelji k časni in večni sreči.

Kaj pak, da mora biti tako časnikarstvo res krščansko, katoliško, pa neustrašeno. Jedino merilo pri presojevanju raznih vprašanj bodi le čast božja. Ni se treba torej ozirati na lastne osebne koristi, na javno mnenje, na ozire do tega ali onega. Koliko dobrega se opusti „zaradi ljubega mirú“! Lepa dobrota je mir, dragi gospodje, ali samo oni mir, kateri je prinesel na svet Gospod sam, to je mir z Bogom. Mir pa, kateri dá svet, mir, ki je zeló, zeló različen od mira z Bogom, oni mir le slabi in škoduje za večnost. Kakor pri vseh naših delih, veljaj torej tudi tukaj: „Iščite

najprej kraljestvo božje, in vse drugo se Vam bode privrglo“.

Če bode tako naše časnikarstvo, če bode res krščansko, katoliško, bode imelo sicer obilo nasprotovanj, ali gotovo tudi obilo vspeha. Ne smemo namreč pozabiti, da je Jezus bil, je in bode „signum, cui contradicetur“; znamenje, kateremu se bode sicer nasprotovalo. Dobra stvar ima vsikdar nasprotnike, in ti nasprotniki tudi večkrat prevladajo, ker se poslužujejo sredstev, katerih se mi ne moremo in ne smemo posluževati; ali konečno se mora zmota vendarle ukloniti resnici, pravica slaviti zmago, za trudem priti vspeh.

Podpirati moramo torej to društvo z denarjem, podpirati z dobrimi spisi, podpirati je pa tudi v molitvah. Tudi delovanje Kristovo ni bilo brez žrtve, ni bilo brez truda in muke, a tudi ne brez molitve.

Šarimo se torej krog svojih listov, katere spoštujmo, katerim ne bodimo prestrogi kritiki, kot vojščaki krog prapora. Na te zastave slikajmo krščanska načela ter je pogumno nosimo pred čredo Kristovo. Dandanes je to prevažno, prepotrebno.“

Ko so prevzvišeni g. pokrovitelj svoj nagovor končali, zazvonilo je poldne, molili smo „angeljsko češčenje“ in prejeli „višjepastirski blagoslov“. S primerno zahvalo Prevzvišenemu je predsednik zaključil občni zbor.

Izvoljeni odborniki so se takoj zopet zbrali ter si izvolili vodstvo tako-le: A. Zupančič, predsednik; dr. F. Lampè, podpredsednik; dr. J. Lesar, tajnik; Z. Bohinec, blagajnik; A. Kržič, nadzornik bukvarne, in M. Kolar, nadzornik tiskarne.

Politični pregled.

V Ljubljani, 1. julija.

Notranje dežele.

Volitve v Šleziji. Včeraj so se vršile volitve v kmečkih občinah v Šleziji; izid doslej ni še znan. Volitve volilnih mož so bile za Slované primerno ugodne in so bržčas zmagali trije Čehi in dva Poljaka. V dotičnem oklicu je naglašala slovenska združena stranka, da noče Nemcem kratiti pravic, temveč zahteva le svoje pravice. Doslej so bili v deželnem zboru trije slovenski poslanci.

Shod mladočeške kmečke stranke. Minolo nedeljo so se zbrali v Pragi pristaši Mladočehov ter sklenili upor proti češko-nemški spravi. Dalje nameravajo odposlati peticijo na cesarja, da razpusti sedanji deželni zbor in skliče novega. V tem naj bi le zastopniki mest in kmečkih občin izvolili komisijo, ki naj bi se posvetovala o spravnih točkah ter vladi razodela svoje želje. Vsi češki poslanci pa, ki mislijo pritrčiti spravi, naj odložé svoje mandate. Med govori so po navadi strastno napadali dr. Riegro. Mladočeških prvakov ni bilo navzočih, češ, naj si gospóda sama odkrije sree.

Vnanje države.

Rusija in Srbija. Kakor se je že poročalo, osnovala se je v ruskem finančnem ministerstvu posebna komisija, da bi izdelala načrt za rusko-srbsko kupčijsko pogodbo. „Nov. Vremja“ piše, da bo sestavljena omenjena komisija: iz ruskega generalnega konzula v Belem Gradu in uradnika za posebna naročila pri finančnem ministerstvu Timirjačeva, kakor tudi iz namestnikov srbskega diplomatskega in finančnega oblastva. Ob enem s tem načrtom vred izvršila se bo tudi konzularna pogodba, kakersne še ni bilo do zdaj med Rusijo in Srbijo, dočim ima srbska država konzularno vprašanje z Avstrijo, Bolgarijo, Italijo, Nemčijo, Francijo, Holandijo in Združenimi državami že vrvnano. Po konzularni pogodbi med Srbijo in Rusijo imenovala bo ruska vlada nekaj konzulatov po večih srbskih mestih in srbska vlada bo osnovala svoje konzulate po ruskih mestih ob Črnem morji.

Bolgarija. Iz Sofije se je poročalo 29. p. m.: Povodom včerašnjega usmrčenja zarotnika Panice, imel je vojaški dostojanstvenik govor, v katerem je opomnil četam Paničevu zaroto, s katero je nameraval odstraniti sedanjo bolgarsko vlado. Nadalje je omenil, kake prekucije in nesreče bi bile zadele Bolgarijo, ko bi se bil uresničil Paničev namen. odobraval zaradi tega usmrčenje njegovo ter opomnil konečno, da čaka tak konec vse izdajalce.

Italija. Poročalo se je že o postavnem načrtu, katerega je podala italijanska vlada za mesto Rim. Ker terja ta načrt preosnovno finančnih zadev in druge določbe, katere bi pričale o slabi samostojnosti mestne občine, vzbudil je veliko nezadovoljnost in vznemirjenost med občinskimi svetniki, ki so sklenili zaradi tega načrta izstopiti iz občinskega sveta. Kakor trdijo listi, sklenili so izstopiti iz imenovanega sveta vsi svetniki razven Bacellija in Menottija Garibaldija. Tudi bivši minister Grimaldi se je pridružil temu sklepu občinskih svetnikov. Ko je pa Menotti Garibaldi opomnil, da ostane na dosedanjem mestu, četudi vsi tovariši iz občinskega sveta izstopijo, zavladal je velik vihar v dvorani. Dva časnikarja, izmed katerih je zaklical

Jeden Menottiju Garibaldiju: „Vi pa le na Capreri rajši ostanite!“ začela sta se kavsati. V svoji razburjenosti zgrabila eden izmed njiju črnika, zažene ga drugemu na glavo ter zbeži v sredo dvorane. Drugi pa skoči za njim ter mu priloži dve gorki zaušnici (!) Na to privré ljudstvo v dvorano in za njim še policija, hoteč narediti prostor v dvorani. Ko je odšla policija iz dvorane, izročili so občinski svetniki županu svojo ostavko.

Francija. Nikakor se ne dá tajiti, da so Francozi bolj naklonjeni in prijazni Rusiji, kakor drugim evropskim državam. To potrjuje zopet v najnovejšem času osnovano društvo v Parizu, na čegar zastavi se bleste besede: „Société des amis de la Russie“. Program imenovanega društva se glasi mej drugim tako: „Francoski narod nosi globoko v srcu spomine na vse, kar je Rusija za Francijo storila. Pri nobeni priložnosti ne zamudi pokazati svojih hvaležnih čutov do Rusov. Na drugi strani je večina ruskih domoljubov prepričana, da je treba za evropski mir, — kakor je opomnil car Aleksander I. na dunajskem kongresu, — velike in močne Francije. Udje odborovi imajo čast, da se pozivljajo na vse Francoze brez ozira na stranke, ki vidijo v sporazumenji z Rusijo poročstvo za neodvisnost in blagostanje naše domovine . . .“

Anglija. Deputacija londonske kupčijske zbornice je izročila markizu Salisburyju pojasnilo svojih želja glede na zagotovljenje angleških interesov v vzhodni Afriki in z ozirom na vršče se obravnave z Nemčijo.

Belgija. Glede na nemško-angleško sporazumenje piše „Voss. Ztg.“ o belgijskem kralju Leopoldu II. mej drugim to-le: „Leopold II., belgijski kralj in zvest prijatelj angleški in nemški vladarski rodovini, poganjal se je od nekdanj za tesno zvezo med Anglijo in Nemčijo. S svojim razumom je večkrat poravnal neprilichnosti, ki so bile nastale med obema vladarskima rodovinama. Ko je bil zadonjč v Londonu, poganjal se je mnogo za nemško-angleško sporazumenje ter govoril o tem s Salisburyjem in Stanleyjem.“

Vzhodna Afrika. Iz Sansibarja se je poročalo 28. p. m.: Arabec Mahomed Kassim, ki je bil 1886. leta usmrtil nemškega trgovca blizu Taboru, vsled česar ga je bil pozval državni podkomisar vzhodno-afriški pred vojno sodišče, usmrčen je bil včeraj, kakor je velela obsodba.

Izvirni dopisi.

Iz Celovca, 29. junija. (Ljubelj ali Jezerski Vrh?) Pisal sem vam že enkrat o nameravani novi železnici preko Karavank. Ker pa se v kratkem v Celovcu snidejo odposlanci raznih dežel in kupčijskih zbornic, ter prideta tudi iz Ljubljane gospoda Murnik in Luckmann, vredno je, da o tej stvari še enkrat kaj izpregovorimo.

Železnico skozi Ljubelj bi Celovčani pač najrajši imeli, pa tudi Borovci in Tržičani. Bati pa se je, da se bo vlada ustrašila velikih stroškov za dolgi predor (tunnel) skozi Ljubelj, in da bo edino denarna svota spodtikljej, ki ves naklep podere. Predor bo stal najmanj kakih 15 milijonov. Temu se pa lahko izogne, ako se železnica zida skozi Kokersko dolino, iz Kranja v Železno Kaplo. Tam ni treba predora, kajti za Jezerskim Vrhom, čez katerega zdaj cesta čisto po nepotrebnem gré, je dolina v znožju Kočne, po katereji bi se lahko prišlo okoli Jezerskega Vrha. Treba bo seveda na obeh straneh, nakoroški in na kranjski, da se tir polagoma vzdiguje, kakor je to tudi pri gorenjski železnici proti Kranjski Gori, toda predora ni treba. Zato bodo troški za to črto 10 do 12 milijonov manjši, več ko polovica stroškov bi odpadla. Ugovarjalo se bo, da železnica ne bo imela pomena, če na strani pusti tako obrtne kraje, kakor sta Tržič in Borovlje. Pa tega ni treba. Železnica gré lahko iz Celovca v spodnji Rož, od tam pa pod Obirjem preko Podjunske doline v Kaplo. Iz Tržiča pa itak nameravajo zidati lokalno železnico v Kranj.

Če gospodu ces. svetovalcu Murniku te vrste slučajno pred oči pridejo, naj jih blagovoli preudariti in na zboru morda omeniti, kdo vé, če ne bo ta misel zmagala, posebno glede stroškov!

Iz Velenja, 29. junija. Naznanim vam dodatno, da je dobil g. dr. Lipold 50, Kovač 29, dr. Šuc pa 15 glasov. Volitev je bila jako živahna. Ko je okr. glavar naznanil izid volitve, zagrmeli so po dvorani veseli „živio“-klici; razvili smo zastavo ter pod njo odrinili v Velenje. Po Šaleški dolini so topiči naznanjali to vest. Pri vhodu v Velenje je bil slavolok z napisom, pevci so zapeli pri prihodu. Bil je sploh pomenljiv dan, ker ljudstvo si je želelo odločnega moža. Kaj so nam pomagale vse „sijajne“ zmage, ki pa je naš nasprotnik vedno predrznejši. „Südmark“ so osnovali med nami in proti nam, ne da bi bil le eden ugovarjal temu početju. Tak molk nam preseda in želeli smo si saj male premembe.

Če smo pravo zadeli, pokazala bode prihodnost. Hoteli smo le odločnega moža. Naših poslancev ne sme biti strah pred mislijo, da morda pride čas, ko bodo morali zapustiti deželnozborsko dvorano, kakor so storili Nemci na Češkem. Toda v tem slučaju bode treba složnosti in odločnosti.

Iz Šmarjete, 29. junija. Dne 23. t. m. popoldne ob 5. uri je prišla čez Šmarjeto in Šentpeter huda ura s točo, ki je zlasti zadela vas Toplice pri Šmarjeti, še huje pa Otočice, Dobovo in Šentpeter tako, da ne bodo imeli nekateri skoraj kaj žeti. Zares šiba velika za tako ubozelega kmeta, ki je komaj pričakoval letošnje žetve. Trta ne obeta bogate letine, ker se kaže le malo zaroda in zaradi preobilnega dežja še zdaj ni vse odcvetelo. Kjer toča ni pobila, žita bogato žetev obetajo, le preveč so poležena in zvihrana zaradi deževja.

Poročam tudi, da je umrl dne 22. t. m. tukajšnji učitelj g. Jan. Kaligar ter bil dne 24. t. m. jako slovesno pokopan, ker 3 duhovniki, 20 učiteljev in učiteljic in velika množica vernega ljudstva so se vdeležili njegovega pogreba. Blagi pokojnik je služboval nad 40 let, nekaj časa samo kot orgljavaec, potem tudi kot potrjen učitelj na več krajih Dolenjske in samo v Šmarjeti blizo 28 let. Vestno je opravljal svojo službo, on se ni dal premotiti od novošegnega liberalizma, da bi bil nasprotnoval duhovščini, kakor nekateri tudi iz stare šole. Bil je zlasti izvrsten orgljavaec, ki je že nekaj let gojil cecilijansko petje, četudi ni bilo to vsem všeč. Ni se sramoval spolnovati tudi dolžnosti vernega kristijana, ter je zlasti zadnja leta svoje visoke starosti vsak dan šel po šoli v cerkev molit ter si pomoči in tolažbe iskat v svoji težki službi. Nameraval je stopiti v pokoj, Bog pa ga je poklical k večnemu počitku. Naj počiva v miru!

Dnevne novice.

(Program slovenske višje dekliške šole v Ljubljani.) Početkom šolskega leta 1890—91 bode se v uršulinskem zavodu v Ljubljani otvorila slovenska višja dekliška gospodinjska šola, katero podpirati je tudi visoki deželni odbor Kranjske blagovoljno obljubil. Smoter te šole je: vzrasle deklice, ki so dovršile ljudsko šolo, temeljiteje, kakor je to v ljudske šoli mogoče, izvežbati v vseh potrebnih znanostih in spretnostih, katere zahteva stopinja sedanje naobrazženosti, kakor tudi teoretično in praktično seznaniti jih z vsemi strokami in opravili domačega gospodinjstva. — Da bo imela ta naprava trdno osnovo, opira se vzgojevalni načrt povsem na podlago prave krščanske nravnosti. Poučevale se bodo deklice obširneje v poučnih predmetih ljudske šole, osobito z ozirom na praktično uporabo v življenji, poleg tega vpeljale se tudi v znanstvenost literature, logike, stilistike, v pouk o umetnijah, risanju, tujih jezikov (nemški jezik, potem laški, francoski, angleški), gospodinjstva, vzgojslovja, petja, godbe (gosli, citre, glasovir, orglje). Deklice si morejo prisvojiti temeljito izvežbanost v vseh delih, spadajočih v žensko področje, kakor tudi dovršeno izurjenost v umetnih ženskih ročnih delih. — Kurz obseza 3 letnike. V prvem letu se deklice poleg drugih predmetov seznanijo vsestransko z gospodinjskim poslovanjem v hiši: red, hišna oprava, prirejevanje, čiščenje in popravljanje perila in obleke, razsvetljava itd.; drugo leto vrtnarstvo: cveticoreja, zelenjadoreja, sadjereja itd.; tretje leto praktično v kuhinji. Za vsprejem v višjo dekliško gospodinjsko šolo se zahteva dovršeno 14.—16. leto in zrelost Srazredne ljudske šole ali pa če dotična kandidatinja s sprejmnim izpitom dokaže sposobnost za višji pouk. Mesečna plača za učila in razne troške znaša 5 gld. Knjige se lahko večjidel izposodijo v zavodu. Opozorujemo še, da se višja dekliška šola ne otvori le za gojenke v penzjonatu, marveč vse gospice ljubljanskega mesta si lahko pridobé vstop pod zgoraj navedenimi pogoji, k čemur tudi najuljudnejši vabi predstojništvo uršulinskega samostana, katero vsprejema kandidatnje in radostno podaja vsa potrebna natančnija pojasnila.

(Volilni shod) priredé narodni podjanski volilci v nedeljo, dne 6. julija, ob 3. uri popoldne. Povabljeni so vsi domoljubi.

(Deželnozborske volitve na Štajerskem.) Včeraj so volila štajerska mesta s trgi. Vdeležba je bila slaba in povsod so bili izvoljeni prejšnji liberalni poslanci. Le v Radgoni je bil živahen boj med Nemci in Slovenci, slovenski kandidat dr. Jurtela je dobil lepo število glasov. Izvoljeni so: V Brucku

dr. Wannisch, v Ljubnem Fr. Endres, v Judenburgu dr. Reicher, v Lienu dr. Lipp, v Frohnleutenu dr. Heilsberg, v Radgoni dr. Kotzbeck, v Lipnici Karol Morre, v Hartbergu Bihard Mayr, v Fürstenfeldu Satter, v Mariboru dr. Schmiderer, v Voitsbergu Kautschitsch, v Celji dr. Neckermann, v Slov. Gradcu je izvoljen antisemit dr. Starkel z 294 glasovi, nemškoliberalni kandidat je dobil 134 glasov.

(Deželni odbor kranjski) je za okrožnega zdravnika v Zagorju imenoval g. M. Morscherja; ob enem je v dogovoru z deželno vlado izločil iz litijskega okrožja ter pridružil zagorskemu naslednje občine: Zagorje, Kotredež, Bežišče, St. Lambert, Kandrše, Kolovrat, Vače, Hotiče in Konj.

(Poziv in vabilo.) „Lokalni slavnostni odbor Vaški“ tem potom prav uljudno vabi k odkritju „Ravnikarjeve spominske plošče“ na rojstvenem domu na Vačah v 13. dan julija vsa slovenska, oziroma slovanska društva k pravobilni vdeležbi. Tista društva, ki nameravajo te slavnosti vdeležiti se, naj nam blagovolijo to pravočasno naznaniti. Ljubljanski, notranjski, tržaški, goriški itd. slavitelji imajo najpripravnejšo zvezo z mešanim vlakom, ki pride v Litijo zjutraj ob 6. uri. Odtod se jih lahko nekaj popelje na vozéh (kolikor jih boče moč dobiti), do hriba. Oni vdeleženci od nasprotne strani imajo pripravno zvezo s poštnim vlakom, ali pa z lokalnim vlakom, ki dojde v Litijo ob 8. uri zjutraj. Vsi vdeleženci naj bi se zbrali na Hosti pod Vačami, odkoder gredó potem skupno proti trgu. Skupni sprejem vseh došlih slaviteljev je pod Vačami ob 9. uri. Natančnejši vsprejeda cele slavnosti priobči v kratkem odbor „Pisateljskega društva“ v Ljubljani. — Nadejamo se, da se bodo temu vabilu odzvala vsa slovenska društva, ter s tem tudi pokazala očitno, kako hvaležni narod slovenski ume spomin svojih zaslužnih mož slaviti. Torej na veselo snidenje pri „Ravnikarjevi slavnosti“ v 13. dan julija na Vačah.

(M. Ravnikarjeva slavnost na Vačah) V nedeljo dne 13. julija t. l. se bode na Vačah na rojstni hiši tržaškega škofa in slavnega slovenskega pisatelja Mateja Ravnikarja odkrila spomeniška plošča po sledečem sporedu: Ob 1/2 10. uri sveta maša, ob 1/2 12. uri na trgu slavnostni govor gosp. deželnega poslanca L. Svetca. Pred in po govoru petje. Potem sprejeda do Ravnikarjeve rojstne hiše, kjer boče po nagovoru predsednika pisateljskega društva, g. dr. Vošnjaka, plošča odkrita. Po slavnosti ljudska veselica. Iz Ljubljane se národna društva odpeljejo ob 5. uri zjutraj z mešancem do Litije. Popoldne se društva vrnejo v Litijo. Pri slavnosti in veselici boče pel litijsko-šmartenski pevski zbor, pevci iz Zagorja in od Sv. Lamberta. K obilni vdeležbi vabi vsa národna društva

Odbor „Pisateljskega društva“.

(Mestna hranilnica ljubljanska.) Meseca junija t. l. vložilo je 258 strank v mestno hranilnico ljubljansko 90.407 gld. 25 kr., vzdignilo pa 133 strank 72.159 gld. 55 kr.

(Iz Amerike) se nam piše z dne 6. junija, da je nevarno zbolel čast. gosp. župnik Janez Tori, ki ima več sošolcev v svoji domovini. (Imena so pisana nerazločno. Op. vred.)

(Iz Dubice) v Bosni se nam poroča: Letina prav lepo kaže; posebno žito ne more biti boljše; ječmen smo že poželi. Bog nas varuj toče, ki pogosto straši; pred kratkim je pobila okoli Predora. Strašna nevihta je bila v nedeljo, dne 22. junija. Strela je udarila v hrvatski Kostajnici v zvonik samostanske cerkve ter užgala. Bilo je že ponoči, zato je bil še večji strah. Pogumni Tiroinci s tesarji so hitro razkopali streho, da ni še cerkev zgorela. Jeden zvon je pal doli ter se ubil. — Dežja imamo vedno dovolj. Sadjá bode malo, ker so gosence vse objedle. Češenj imamo mnogo. — Delavci so pri nas jako dragi, da se ne spleča poljedelstvo. Delavec zahteva do 60 kr., brez jedi tudi po 80 kr. na dan, koseci celo po 1 gld. 60 kr. — Strupenih kač je pri nas mnogo. Mnogim gospodarjem so poginila gveda vsled kačjega pika. Nedavno je ob belem dnevu volk zakadil se med goved. Ljudje so ga komaj odpodili.

(Književnost.) Marljivi g. Janko Leban, učitelj v Arberu pri Sežani, je izdal II. zvezek „Iskrice“. Ta zbirka, katero je g. pisatelj poklonil slovenski mladini, obseza 12 pesmij in 7 kratkih povestij. Založil in tiskal je knjižico Rudolf Milic v Ljubljani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr. — „Opančar i opančar“

čarija". (Gradnja za obrtno nazivoslovje.) Tako se imenuje 78 stranih obsežajoča knjiga, katero je spisal in svojemu narodu posvetil Ferdinand Hefele, učitelj višje ljudske šole v Sisku, dopis. član. pedagog. književnega zbora, nabiratelj narodnega obrtnega nazivlja. Gosp. pisatelj opisuje opanke in njih izdelavanje, orodje itd., mojstre opančarje v Hrvatski in Slavoniji. Pridejal je knjigi izvirno povest „Napredni opančar“ in rečnik. Cena knjigi 30 kr.

(Promenadni koncerti) bodo ta mesec dne 3., 6., 13., 17., 20., 27. in 31. v Zvezdi, dne 10. in 24. julija v Tivoliju; ob nedeljah začetek ob 1/2, 12. uri, ob četrtek ob 6. uri zvečer.

Telegrami.

Gostin (Gastein), 1. julija. Cesar se je zjutraj ob 3/4 8 uro pripeljal, sprejet z navdušenimi „hoch“-klici in avstrijsko himno. Pred gradom so ga udano pozdravili namestnik, župan, duhovščina in drugi dostojanstveniki; cesar je navzočne počastil z nagovori. Vreme je lepo, Gostin v zastavah.

Celje, 30. junija. Dr. Neckermann dobil 521, dr. Filipič 225 glasov.

Dunaj, 30. junija. V Sleziji so Nemci v kmečkih občinah zgubili dva sedeža.

Karlovi Vari, 30. junija. Včeraj zvečer se je pripeljal bolgarski knez Ferdinand.

Madrid, 30. junija. V okraju Valencije so včeraj trije za kolero zboleli in trije umrli.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu				
30	7. u. zjut.	733-7	19-0	sl. svzh.	oblačno	1-70
	2. u. pop.	731-9	22-0	sl. vzh.	del. jasno	dež
	9. u. zveč.	729-7	18-0	sl. zap.	oblačno	

Srednja temperatura 19-7° za 0-7° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

1. julija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	88	65	kr.
Srebrna „ 5 1/2 „ 100 „ 16% „	89	35	„
5% avstr. zlata renta, davka prosta	109	10	„
Papirna renta, davka prosta	101	40	„
Akcije avstr.-ogerske banke	978	—	„
Kreditne akcije	304	75	„
London	116	75	„
Srebro	—	—	„
Francoški napoleond.	9	28 1/2	„
Cesarski cekini	5	55	„
Nemške marke	57	30	„

Zahvala in prošnja.

Dne 20. avgusta 1889 je silni požar na Rašici ukončal 5 posestnikom vse imetje in zraven dosegel tudi podružniško cerkev sv. Jerneja ap. Zgorela je streha na zvoniku, raztopila se zvonova, zgorela ura in vse kar je v zvoniku. Škode je naredil požar pri cerkvi do 1550 gl. Dolžnost mi je, da tu očitno zahvalim vse blage dobrotnike, ki so mi v tej nesreči prihiteli na pomoč s svojimi milodarji, in ti so:

Blagorodna gospa Josipina Hočevar v Krškem 200 gl.; prečast. g. Luka Jeran, kanonik, zbirka „Danice“, 40 gl.; prečast. g. Martin Skubic, častni kanonik in dekan v Ribnici, 24 gl.; čast. g. Andrej Stritar, duhovnik v Mostah pri Komendi, 10 gl.; čast. g. Matej Tavčar, župnik v Komendi, 5 gl.; čast. g. Franc Schweiger, župnik v Radovici, 5 gl.; čast. g. Anton Domicelj, duhovnik v Črnem Vrhu, 3 gl.

Bog plačaj v vsi obilnosti tem dobrotnikom njihovo miloščino podarovano pogoreli cerkvi na Rašici. Da pa bo škoda, storjena po požaru, poravnana, primanjkuje mi še nekaj nad 400 gl., in sicer dolg za nova zvonova 294 gl. 50 kr. in za streho na zvoniku 120 gl. Raščani mi ne morejo pomagati, ker pred 6 leti je pogorelo 5 posestnikov, zdaj pa s cerkvijo vred drugih pet, ostali so pa večinoma kočarji, torej tudi sami revni, zato prosim lepo: Ako bi kako dobrotljivo srce hotelo se usmiliti pogorele cerkve na Rašici in mi poslati kak dar v popravo po požaru storjene škode.

Škocijan pri Turjaku, dne 25. junija 1890.

Jernej Kosoc,
župnik,
P. Velike Lašice.

UMRILI SO:
28. junija. Angela Črne, pošnega sluge hiš, 1 1/2 meseca, Poljanska cesta 11, oslabljenje.
29. junija. Matilda Lampič, kajnarjeva hiš, 4 1/2 meseca, Ilrova 7, božjast. — Marija Cerar, zasebnica, 62 let, Gradisce št. 15, srčna kap.
30. junija. Alojzij Panco, mesarjev sin, 5 let, sv. Jakoba trg 11, meningitis. V bolnišnici.
27. junija. Ivan Novak, mesar, 24 let, valed. poškodbe po strehi

Srečke dunajske razstave à 1 gl.

Vsaka srečka za oboje srečkanje veljavna.

Kazalo sreček obojega srečkanja. (10)

Prvo srečkanje 14. avgusta 1890. Drugo srečkanje 15. oktobra 1890.

1 dobitok 50.000 gl. vrednosti 1 dobitok 50.000 gl. vrednosti

1	5000	1	5000
1	2000	1	2000
1	1000	1	1000
5	500	5	500
5	200	5	200
10	100	10	100
20	50	20	50
50	20	50	20
200	10	200	10
2000	5	2000	5

Srečke po 1 gl. dobivajo se pri C. C. Mayer-ju v Ljubljani.

Št. 5670.

RAZGLAS.

(3-1)

Deželni odbor kranjski razpisuje splošno ponudbeno obravnavo za oddajo nastopnih del v svrhu

zgradbe deželnega gledišča v Ljubljani

na stavišči takozvane „Majer-jeve vile“ v katastralni občini Spodnja Šiška.

Dotična stavbinska dela oddala se bodo za zdaj razvrščena po sledečih obrtnih skupinah po jednotnih cenah; sprejemale se bodo pa tudi splošne ponudbe za vse ali za več skupin v izvršitev označenih del.

Zaradi oddaje in sicer:

1. za kopanje tal in zidarsko delo v proračunjenem znesku 67.000 gl.
2. za kamnoseško delo v proračunjenem znesku 12.800 „
3. za tesarsko delo v proračunjenem znesku 5.000 „
4. za traverze in vezi v zidovji v proračunjenem znesku 5.000 „
5. za kleparsko delo v proračunjenem znesku 6.000 „

razpisuje se pismena ponudbena obravnava do vštete

15. julija t. l.

zaradi oddaje železne konstrukcije za streho, lože in galerijo v proračunjenem znesku 19.000 gl.

pa do vštete

14. avgusta t. l.

Dotični stavbinski podatki, namreč splošni in posebni pogoji, načrti, proračuni troškov in cenilniki so na razgled v pisarni deželnega stavbinskega urada v deželnem dvorec, Gospodske ulice št. 2, v 2. nadstropji v navadnih uradnih urah od dne 5. julija t. l. naprej.

Ponudniki naj svoje ponudbe vsaj do 12 ure dopoldne navedenih dni oddajo pri vložnem zapisniku deželnega odbora kranjskega, deželni dvorec I. nadstropje.

Ponudbe morajo biti kolekovane in zapečatenene z napisom na zavitku, „Ponudba za delo pri zgradbi deželnega gledišča v Ljubljani“.

Vsaki ponudbi se mora priložiti 5% jamčevina dotične zgoraj navedene cene, bodisi v gotovini, bodisi v hranilničnih knjižicah kranjske ali Ljubljanske mestne hranilnice, ali v avstrijskih državnih dolžnih pismih po kurzni ceni, če ta ne presega nominalne vrednosti.

Vsak ponudnik se mora v ponudbi izjaviti, da so mu znani zgoraj omenjeni stavbinski podatki, pogoji in določene cene ter da se pogojem podvrže.

Ponudniki naj zapišejo razločno s številkami in z besedo, koliko odstotkov odjenjajo od jednotnih dražbenih cen, ter naj ponudbi pristavijo kraj in dan, potem svoje bivališče, svoj posel in lastnoročni podpis.

Deželni odbor si pridržuje pravico, izmed ponudnikov po svojem preudarku izbrati si podjetnika ne gledé na to, koliko odstotkov kdo odjenja, ali pa tudi razpisati novo obravnavo. Oziralo se bode le na pismene, v razpisni dobi došle ponudbe.

Gledé varščine (kavcije) opozarjajo se ponudniki zlasti na § 8 splošnih pogojev.

Od deželnega odbora vojvodine Kranjske,
v Ljubljani, dne 1. julija 1890.

Poluletni računski sklep

„Kmetске posojilnice ljubljanske okolice“

v Ljubljani izkaže: (1)

Denarnega prometa	gl.	182.403-90
Stanje hranilnih vlog	„	130.601-18
memo	„	117.819-58
tedaj so se pomnožile za	„	12.781-60
Stanje posojil	„	132.730-—
memo	„	123.185-—
tedaj	„	9.545-—

P. n.

Ker se v kratkem začne uvajati nov mestni vodovod v hiše, usojam si p. n. hišnim posestnikom v Ljubljani uljudno naznanjati, da sem

koncesijo za to dobil

ter sem si naročil spretnega strokovnjaka.

Zagotavljam svojim p. n. naročnikom najsolidnejše delo, opozarjam, da na vsa to zadevo tikajoča se vprašanja odgovarjam in na zahtevanje predložim proračune troškov po najnižji ceni.

Priporočajo se v mnogobrojna naročila, znamenjam velespoštovanjem

FRANC PILKO,

stavbinski ključarski mojster, Marije Terezije cesta št. 4
v Ljubljani.

(17)